

er maatte flere Søndagsjægere, det veed jeg ikke, men er der flere, er der jo ogsaa mere Leilighed for dem til at flyde feil. Jeg synes imidlertid ikke, at vi skulle indlade os paa denne Sag leilighedsvis; der er Leiligheder nok, hvor man prøver paa at indskrænke den almindelige Frihed, uden at der synes at have været nogen Nødvendighed derfor, medens man paa andre Gebeter lader den personlige Frihed gjælde, uagtet der skulde synes at være al Grund til det Modsatte. Jeg saae f. Ex. igaar i et Blad, at i den Egn af Veile Amt, der herjes stærkt af Ildbrand, har man løsladt en Person, man havde mistænkt, og løsladt ham paa Grund af, at han havde Delirium; men jeg vil dog spørge, om det ikke er mig et farligere at lade en saadan Person gaa løs omkring end at tillade Søndagsjægere det? Nei, lad dette Spørgsmaal om Indskrænkninger i den personlige Frihed vente til en anden Gang og lad os først se at faae Klaret, hvilket Bildet der skal bevares og hvilket der skal udryddes, kort sagt, hvad der paa dette Omraade er det Nyttigste for Landet. (Ufbrydelse). Ja, vil man beskytte Bildet, saa maa det ogsaa beskyttes mod dem, der holde de store Klappagter. Det er imidlertid, som sagt, et Spørgsmaal, som jeg slet ikke vil indlade mig paa; jeg slutter mig til det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds med Hensyn til det af ham bebudede Vædringsforslag og ligeledes til, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds.

Buff: Jeg ønskede kun at gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), der udtalte som sin Anstuelse, at Afskaffelsen af Søndagsjægeriet vilde hjælpe for, at vi slip for at staa Sagt for vore Eiendomme, naar disse omstreifende Skytter kom. Jeg antager, at det ærede Medlem og jeg have nogen praktisk Erfaring paa det Punkt; jeg har ialtsald praktisk Erfaring, om ikke med at jage, thi dermed har jeg ikke givet mig meget af, saa dog i den Retning, at jeg tør sige, at det er en Misforståelse, naar det ærede Medlem mener, at vi først ved Afskaffelsen af Søndagsjægeriet skulde slippe for at staa paa Sagt for vore Eiendomme. Vi vide jo Alle, hvilken Vei vi have at gaa, og det skal nok hjælpe, naar man kun gaar den Vei, nemlig at befjendtgjøre i Egnens Blade, at al ulovlig Sagt paa vore Marker er forbuden, og at Enhver, der bliver antruffen der med Skydevaaben, vil blive draget til Ansvar efter Loven. Et først to eller tre blevne nappede paa Ens Mark, ville Andre nok vide at hytte sig. Ogsaa Herremændene vide godt, hvorledes de skulle bære sig ad med at holde Søndagsjægere fra deres Marker, saa heller ikke af den Grund kan jeg se, at det er nødvendigt at forbyde Søndagsjægeriet. (Ufbrydelse af B. Holm). Jeg hører, at det ærede Medlem protesterer, sagtens fordi jeg vel skulde

have misforstået ham; skulde det være Tilfældet, beder jeg det undskyldt, men jeg har dog vel hørt nogen Anledning til mine Bemærkninger. Jeg skal endnu kun sige, at, selv om vi ikke kunne gaa saa vidt som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, saa at vi komme ind paa de Sindsfyge i Veile Amt, maa jeg dog være imod en Indskrænkning i den personlige Frihed, idet jeg anser en saadan Indskrænkning for unødvendig, ialtsald for Diebliffet.

D. Christensen: Jeg havde slet ikke tænkt at tage Ordet under denne Sag, thi efter min Overbevisning er det kun en Slags Leilighedslov, som har saa ringe Betydning, at det ikke er værdt at gjøre store Ophævelser over den. Saaledes som Lovforslaget er kommet frem, har jeg ikke Noget imod at give det min Stemme. Men skjøndt det altsaa maa betragtes som en Leilighedslov, har dog denne Forhandling grebet ikke saa lidt videre om sig. Der er saaledes fremkommet Udtalelser om Indskrænkning af Søndagsjægeriet. Jeg tror, at en Lov derom kun vil have eet eneste Maal, nemlig at ramme de Smaa og tage de Store fri. Den vil paa ingen Maade ramme Alle, nei, den vil kun begunstige Folk, som ikke have Andet at bestille, og som derfor kunne gaa paa Jagt baade Søndag og Mandag, medens Andre, der ere henviste til at tjene deres Brød de 6 Dage, maa bruge Søndagen. Jeg tror altsaa, at Søndagsjægeriet vel kan have sine Stygge sider, men ogsaa sine gode Sider. Vi vide jo, at de Unge meget ofte benytte deres Søndag paa en lidet heldig Maade, men at dette skulde være den uheldigste Maade at tilbringe den paa, tror jeg dog ikke, saa meget mere, som de derved blive vant til at haandtere et Vaaben, som det undertiden kan være heldigt for deres senere Stilling i Fædrelandets Tjeneste, at de kjende. Det er muligt, at der er Mange, som ikke lægge den Vægt derpaa som jeg, men jeg tror dog, det har sin Betydning, at Folk i den yngre Alder ogsaa faae Lov til at gaa ud og flyde med en Bøsse. Det er lidt meget værre at se, hvorledes somme fine Folk, som man i daglig Tale vilde kalde halvfullede, og som ikke kunne Andet, blive satte til at gaa paa Jagt; saa faa de en Skytte, som ontrent lænkes til dem, og saa gaa de og dasse omkring med en Bøsse. Derved hænder det jo rigtignok, at de undertiden paa Klappagterne komme til at flyde Haglene ikke blot ind i Træerne, men ogsaa i Klapperne. Jeg tror, det vilde være langt fornuftigere at forbyde Folk, der ikke have deres fulde Fem, at gaa og dasse omkring med en Bøsse, hvad jeg desværre ved mange Leiligheder har set dem gjøre, end at forbyde Søndagsjægeriet. — At Almenvellet skulde kræve Forbud mod dette, tror jeg ikke. Jeg tror isørigt, at disse Smaa-dyr, som det dreier sig om i dette Lovforslag, ere temmelig ufabelige, derfor mener jeg ogsaa,